

nogen Grad undervurderes fra forskellige Sider. Hvorvidt det var heldigt at gøre Oprettelsen af tyske Skoleafdelinger paa Landet afhængig af en Afstemning og den dermed følgende Agitation, er vel tvivlsomt, men de Erfaringer, man har indhøstet i de sønderjydske Landsdele, vil bedst kunne drøftes, naar den store Skolekommission har endt sit Arbejde og afgivet sin Betænkning og Spørgsmaalet om en almindelig Reform af Skoleforholdene her i Landet sættes under Debat. Jeg skal derfor paa det nuværende Tidspunkt afholde mig fra yderligere at komme ind paa Sagen. Kun føler jeg Trang til fra denne Plads at udtale en særlig varm Anerkendelse af det Arbejde, der er ydet af de fire Statsskoler i vore Købstæder. De Mænd, der i Fjor sendtes ned til os for at overtage Ledelsen af og Arbejdet ved de tidligere tyske højere Skoler i Byerne, har i Betragtning af den store Forskel mellem dansk og tysk Skoleordning haft en meget vanskelig Opgave. Saa meget mere glædeligt er det, at Opgavens Løsning er lykkedes saa godt, hvad ogsaa Gymnasieskole-Lærernes Møde for nylig her i Byen tydeligt har Vidnesbyrd om. Den udmærkede Tale, som Rektor for Statsskolen i Tønder, West, som er stillet netop paa den vanskeligste Post dernede, holdt ved denne Lejlighed, hører netop til det, som giver os Danske Lyst og Kraft til at kæmpe for og have Tro paa den danske Kulturs sejrige Fremtid i det gamle danske Land.

I det store og hele maa det siges, at Arbejdet i de sønderjydske Landsdele i det første Aar under dansk Styre har været heldigt. Mange af vore nye Embedsmænd har hurtigere end ventet fundet sig til Rette i de ofte vanskelige Forhold, med hvilke langt de fleste paa Forhaand var ganske ukendte. Dette udelukker selvfølgelig ikke, at der paa forskellige Omraader kan fremsættes Anker. Ikke sjældent klages der af Befolkningen over den alt for langsomme Ekspedition fra Myndighedernes Side, og det er ikke sjældent, at disse Klager er begrundede. Jeg skal ganske kort nævne et Par Eksempler. Den 6. Maj i Aar traadte Loven om Tillæg til Lov af 28. Juni 1920 om Lønninger m. v. for Statens Tjenestemænd m. fl. i de sønderjydske Landsdele i Kraft. Den tillagde, som bekendt, de i de sønderjydske Landsdele eller den tidligere 2den Zone hjemmehørende, tidligere tyske eller preussiske Embedsmænd, som var overgaaet i dansk

Tjeneste, Dag- og Timepenge efter Tjenestemandslønningslovens sædvanlige Regler fra 8. Juli 1920 til 1. April 1921, men skønt de sønderjydske Tjenestemænd i Overgangstiden havde haardt Brug for disse Penge, har de dog i flere Tilfælde maattet vente paa Udbetalingen i Maaneder. Jeg finder det beklageligt, at man ikke betydeligt tidligere har kunnet anvise Tjenestemændene Udbetalingen af de lovhjemlede Tillæg, og jeg ønsker at paatale en saadan Langsomhed i Administrationen, saa meget mere som den sædvanligvis af Befolkningen stilles i Mod sætning til den Præcision, der ofte udvistes fra tysk Side før Krigen. Som et andet Eksempel skal jeg tillade mig at nævne det indenrigsministerielle Cirkulære i Anledning af Opkrævningen af Grund-Erhvervs-skatten i Henhold til § 18 i Lov Nr. 208 af 15. April 1921 om Opkrævning af kommunale Skatter i de sønderjydske Landsdele for Skatteaaret 1921—22. Den nævnte Paragraf bestemmer, at Skat paa Omsætning af fast Ejendom for Tiden efter 1. April 1921 opkræves indtil videre; dog skal Overdragelsen af saadan fast Ejendom, der finder Sted uden Medvirkning af Mellemandler fra Bruger til Bruger, som Regel være fri for Skattepligten. Indenrigsministeren bemyndiges til at give Regler, der nærmere bestemmer, hvilke Tilfælde der falder ind under denne Fritagelsesregel. Ved Fremsættelsen af Lovforslaget her i Tinget den 30. Marts udtalte den daværende Indenrigsminister (Sigurd Berg), at et Udkast til en saadan Bestemmelse vilde blive formet, og at han haabede, at Lovforslaget maatte blive vedtaget hurtigst muligt, saaledes at han kunde faa Lejlighed til at drøfte Udkastet med de sønderjydske Rigsdagsmænd, inden Rigsdagen hjemsendtes. Lovforslaget blev vedtaget og traadte i Kraft den 15. April, og Rigsdagen hjemsendtes den 4. Maj. Indenrigsministeren naaede imidlertid ikke at forelægge Udkastet til dette Cirkulære for de sønderjydske Rigsdagsmænd, men Cirkulæret udsendtes først 4 Maaneder senere. Jeg skal ikke komme ind paa en detailleret Kritik af dette Cirkulære, det er ikke fornødent, men man maa betænke, at Folk i Mellemtiden ikke kunde faa Skøde paa deres Ejendomme, da Skødet ikke udfærdigedes, før Grund-Erhvervs-skatten var betalt, og Grund-Erhvervs-skatten i de fleste Tilfælde ikke betaltes, fordi man endnu ikke kendte Fritagelsesreglerne. Som Følge heraf trak for mangfoldige Mennesker Ordningen af deres